

deres Begyndelse fra Kl. 2. Allerede nu gives der imidlertid Tilladelse til, at Eftermiddagsforestillinger samt Palækoncerter kan begynde før Kl. 4. Den nævnte Bestemmelse indeholder altsaa praktisk talt ikke noget nyt. Som Motivering anføres, at disse Forestillinger og Koncerter skal være af højere Art. Dette Udtryk „af højere Art“ skal dække, at det er god og sund Kunst, som udføres, hvorved disse Omraader, Eftermiddagsforestillinger og Palækoncerter, skiller sig ud fra Forlystelser i al Almindelighed. Jeg kan ikke sige, at Udtrykket „af højere Art“ tilfredsstillende mig, men jeg kan tænke mig, at det har været vanskeligt at finde et bedre. Ligesom jeg imidlertid mener, at Palækoncerter og i det hele gode, folkelige Koncerter har en meget forældende og højnende Indflydelse paa de Mennesker, som overværer dem — dermed har jeg ikke sagt, at jeg anser det for nødvendigt, at de begynder Kl. 2 —, i samme Grad stiller jeg mig skeptisk overfor, hvorvidt Galopløb og andre Væddeløb har de samme etiske Egenskaber. Det er saare prisværdigt at arbejde for den ædle Hesteavls Fremme, hvilket Arbejde Galopløb jo siges at være Udtryk for, men det er mig ulige mere magtpaaliggende, at vi gennem Lovgivningen har Øje for, hvad der virker forældende paa Mennesker, og naar Talen er om Galop og Travløb i Almindelighed, har jeg, som sagt, mine Tvivl med Hensyn til de forældende Momenter derved. Naar jeg tænker paa hele Atmosfæren paa vor Traverbane med dampende Heste, Totalisator, Ølstuer o. s. v., har jeg altsaa mine Tvivl om, hvorvidt Travvæddeløb er af en saadan højere Art, som skulde berettigede til, at vi for den Sags Skyld gik bort fra vor nuværende Søndagslovgivning paa dette Punkt. Der findes jo dog ogsaa andre Dage end Søndage, der kan bruges til Afholdelse af Væddeløb, og jeg kan ikke tænke mig, at det er mindre forældende for Hestene at løbe om Lørdagen end om Søndagen. Nu da saa mange Foretagender holder fri Kl. 2 om Lørdagen, maatte man i de senere Efteraarsmaaneder kunne lægge Væddeløbene paa denne Dag. Men det kan man tale nærmere om i Udvalget. Jeg synes, at man her let kommer ind paa et Skraaplan, thi næste Gang er der et eller andet Foretagende eller en anden Forlystelse, som skal have Tilladelse til at begynde Kl. 2, og de paagældende interesserede vil sikkert hævde, at de er meget samfundsgavnige. Men vi maa bl. a. tænke paa, at de Penge, som allerede nu gives ud til Forlystelser her i Landet, er den største Sum,

der i det hele taget omsættes paa noget Omraade, og jo tidligere vi aabner, og jo senere vi lukker for alle disse Forlystelsessteder af mere eller mindre „højere Art“, hvor Folk — og jeg tænker her især paa de unge — faar Lejlighed til at give Penge ud, des flere Penge vil der blive givet ud til alle den Slags Ting. Det er ganske interessant, at man straks i „Restaurationstidende“ har lagt Mærke til denne Bestemmelse i Lovforslaget og udtalt sin store Glæde over det, som man her anser for et Skridt frem i den rigtige Retning. Jeg er altsaa ikke enig med „Restaurationstidende“, men jeg har maaske ogsaa andre Interesser at varetage.

Lovforslaget indeholder ellers forskellige Smaaændringer med Hensyn til Tidsangivelser. Juleaftensdag skal der lukkes Kl. 4, og Aftenen før de tre store Helligdage skal der lukkes Kl. 6. Jeg har set et Blad udtale i Anledning af Valg i Sønderjylland, at man vilde anse det for et socialt Fremskridt, hvis det blev lovhjemlet at holde Valgdag om Søndagen. Jeg haaber ikke, at en saadan Opfattelse vinder Fremgang i Befolkningen, og jeg ser det som et Gode, at man i Lovforslaget paa dette Omraade værner om den offentlige Fred om Søndagen.

Jeg tror, det er af overordentlig stor Betydning, at man rigtigt vurderer det Gode, det er at have en offentlig Hvile- og Helligdag, thi selv om det til en Begyndelse har været religiøse Hensyn, som har skabt den ugentlige Hvile- og Helligdag, religiøse Hensyn, som ingen kan bortforklare, men som for adskillige maaske ikke er de afgørende, kan man paa den anden Side ikke nægte, at samfundsmæssige, kulturelle og hygiejniske Grunde i lige stærk Grad kræver Helligdagen og Hviledagen bibeholdt og kræver, at den ikke forvanskes og bliver til en Arbejdsdag, blot under andre Former. Der er ingen Tvivl om, at det i det lange Løb styrker en Nation, at man vaager over den ugentlige Hvile- og Helligdag. Jeg saa for nylig et grelt Eksempel paa, hvor uheldigt det var, naar en saadan fælles Hviledag ikke fandtes, idet jeg opholdt mig i et Land, hvor Muhammedanerne havde Helligdag om Fredagen, Jøderne om Lørdagen og de Kristne om Søndagen, hvilket førte til, at der aldrig nogen Sinde var en Hviledag; dette gjorde et meget ubehageligt Indtryk, og jeg tror slet ikke, det er sundt for Befolkningen.

Lovforslaget kan jeg altsaa i det store og hele tiltræde. Det vil nu blive drøftet i et Udvalg, og jeg haaber saa, at Loven, naar den bliver vedtaget, maa virke som et Værn